

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723010110
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3723010110.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovanej A. B. C., nar. XX. XX. XXXX D. E. F., trvale bytom E. F., G. XXXX/XXX, pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2024, prejednal odvolanie obžalovanej proti rozsudku bývalého Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. mája 2023, sp. zn. 1T/30/2023 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej v časti smerujúcej proti výrokom o vine napadnutého rozsudku zamietá, pretože nie je neprípustné.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej v časti smerujúcej proti výrokom o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. mája 2023, sp. zn. 1T/30/2023, bola obžalovaná A. B. C. uznaná vinnou z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 10.09.2022 od presne nezisteného času do 14.52 h neoprávnene jazdila terénnym motocyklom značky H. H. I., I. E. XXXXX v k. ú. J. K., okres Považská Bystrica za hranicami zastavaného územia obce J. K. po lesnom pozemku parcele KNC č. 1821, v lokalite sedla Adamkov, po lesnom pozemku parcel KNC 2049, 2050 2051, 2200, 2203, 2199, 2209, 2210, 2213, 177/2, po parcele KNC 2048/3 vedenej ako zastavaná plocha a nádvorie, pričom toto územie je v pôsobnosti Chránenej krajiny oblasti Kysuce, na ktorom platí druhý stupeň ochrany čím porušila ustanovenie § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a ustanovenie § 31 odsek 1 písmeno d) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov.

Za to bola okresným súdom odsúdená podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bola podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaná podala ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku odvolanie.

Následne obžalovaná odvolanie písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode dôvodov odvolania poukázala na výrovkovú časť napadnutého rozsudku. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Ako aj prvostupňový súd uviedol, mne sa táto moja trestná činnosť z môjho pohľadu zdá byť menej závažná, pričom chcem poukázať aj na tú skutočnosť, že v ten deň tam jazdili aj iní motorkári a tí boli na mieste vyriešení blokovou pokutou. Ja som naozaj nemala vedomosť o tom, žeby som neoprávnené jazdila motocyklom na lesnom pozemku. Pred prvostupňovým súdom som ako listinný dôkaz predložila tú skutočnosť, že som v súčasnosti aj riadne zamestnaná, takže podľa môjho názoru by mi mohol byť uložený peňažný trest, nakoľko moja mesačná mzda činí 700,-- €. Zastávam tiež názor, že peňažný trest by mal byť výhodnejší aj pre štát, v mojom prípade, pričom mám za to, že týmto svojim konaním som žiadnu škodu nespôsobila a sama som mala a mám záujem dobrovoľne v Chránenej krajinskej oblasti Kysuce vykonať bez nároku na honorár akúkoľvek brigádnickú činnosť.

Žiadam preto, aby odvolací súd moje odvolanie prejednal a sám rozhodol tak, že zruší rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace a sám rozhodne tak, že mi uloží primeraný peňažný trest.“

Obhajoba následne svoje odvolanie doplnila nasledovne:

„Obžalovaná A. B. C. na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 09.05.20233 urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý je jej kladený za vinu a na všetky položené otázky odpovedala kladne. Intervenujúci prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovanej a súd prvého stupňa v zmysle § 257 odsek 7/ Trestného poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná zo spáchania skutku, pre ktorý bola obžalovaná.

Aj pri plnom rešpekte k § 257 odsek 5/ Trestného poriadku, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku uložený nepodmienečný trest v tomto prípade sa javí ako neprimerane prísny.

Obžalovaná sa dopustila prečinu a súd prvého stupňa mal pri ukladaní trestu neprihliadať len na spôsob vykonania činu a na vyhlásenie obžalovanej ale mal prihliadať aj na následky činu. Podľa § 2 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny vyplýva, že ochranou prírody a krajiny sa podľa tohto zákona rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchy a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy,¹⁰⁾ nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o charakteristický vzhľad a využívanie krajiny. Je nepochybné, že jazda motocyklom v chránenej krajinskej oblasti je zásahom do ochrany prírody ale v danom prípade nebolo zistené, že obžalovaná spôsobila zakázanou jazdou následok, ktorý významne zasiahol do tohto chráneného záujmu. Poukazujem tiež na predmet zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ktorého účelom je zachovanie, zveľaďovanie a ochrana lesov ako zložky životného prostredia a prírodného bohatstva krajiny na plnenie ich nenahraditeľných funkcií, odborného a trvalo udržateľného hospodárenia v lesoch. Jazda na motocykli v chránenej oblasti je tiež zásahom do chráneného objektu tohto zákona ale nie je zásahom, ktorý by hrubo zasiahol do funkcie a hospodárenia v lesoch.

Podľa § 34 odsek 1/ Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Som názoru, že v tomto prípade ochranné, represívne, preventívne a aj morálne vyjadrenie účelu ukladaní trestu je možné docieľiť aj trestom peňažným. Aj takýto trest je výrazným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestného konania, pretože plní funkciu zabrániť v pokračovaní v trestnej činnosti, zabezpečuje prevýchovu páchatel'a a smeruje k ochrane spoločnosti. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade represívna funkcia trestu, čo je najvýznamnejším prvkom smerujúcim k realizácii ochrannej funkcie trestu sa dá dosiahnuť aj trestom peňažným, ktorý bude dostatočným prostriedkom v zabránení obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti odvolaciemu súdu navrhujem, aby tomuto doplneniu odvolania vyhovel, zmenil výrok o uloženom nepodmienečnom treste a nahradil ho primeraným trestom peňažným.“

Odvolanie písomne zdôvodnila aj samotná obžalovaná ktorá uviedla, že jej vyhlásenie je v rozpore so zákonom, nakoľko ho nemyslela vážne a bolo to len účelové vyhlásenie, preto nastal rozpor so zákonom.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovanej vyhovieť.

Skôr ako odvolací súd mohol pristúpiť k preskúmaniu napadnutého rozsudku na základe podaného odvolania z hľadísk, uvedených v ustanovení § 317 Tr. por., bol povinný v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. najskôr skúmať, či odvolanie bolo podané okrem iného aj proti výroku, proti ktorému je odvolanie prípustné.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovanej, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním, z uvedeného dôvodu odvolací súd nemá právomoc preskúmať výrok o vine obžalovanej.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený záver o tom, že obžalovanej podane odvolanie proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o vine nie je prípustné, odvolací súd o odvolaní obžalovanej v danej časti odvolania rozhodol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovanej proti výrokom o treste preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovanej napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovanej a jej dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaná namietala neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanej v prejednávacom prípade.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd neustálil správne, v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd nedôvodne priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. vzhľadom na recidívu obžalovanej. Toto pochybenie okresného súdu však odvolací súd nemohol napraviť pre nedostatok odvolania zo strany prokurátora. Podľa správneho právneho posúdenia bol potom vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, a uložený trest je v dolnej polovici trestnej sadzby.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v prejednávacom prípade v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadňuje predovšetkým osobu obžalovanej, jej doterajší spôsob života, zohľadňujúc fakt, že u obžalovanej ide o osobu, ktorá bola doposiaľ dvakrát súdne trestaná, prejednávaneho skutku

sa dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo zjavne nemalo na jej osobu dostatočný prevýchovný vplyv, pretože ju to od spáchania ďalšej trestnej činnosti neodradilo.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaná bola v minulosti viac krát odsúdená pre rôznorodú trestnú činnosť a to pre ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky a pre drogovú trestnú činnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúčte obžalovanej k záujmom chráneným Trestným zákonom, ktorá osobnostná črta obžalovanej z hľadiska ochrany spoločnosti v zmysle 34 ods. 1 Tr. zák. by v zásade odôvodňovala uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak teda okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanej trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v prospech obžalovanej podstatným spôsobom zohľadnil existenciu poľahčujúcich okolností na strane obžalovanej podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., hoci danosť záveru okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. môže vyvolávať vecné pochybnosti vzhľadom na recidívu obžalovanej a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. V neposlednom rade aj samotná obžalovaná vo svojom odvolaní spochybnila úprimnosť svojho priznania. Nie je teda na mieste zo strany obžalovanej hovoriť o neprimeranej prísnosti uloženého trestu.

Pokiaľ ide o posúdenie primeranosti rozhodnutia okresného súdu o možnosti upustenia od potrestania prípadne trestu povinnej práce ako aj peňažného trestu, v prejednávacom prípade odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodné, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila už ako osoba so sklonmi k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom na jej prevýchovu už bolo pred spáchaním prejednávaneho skutku pôsobené peňažným trestom ako aj trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.